

fra et æret Medlem fra Aarhusseguen angaaende Tilshyret, sige, at efter Lovforslaget skulde Tilshyret, hvor der er en Sundhedskommission, føres af denne. I Sundhedskommissionen har Lægen ikke den Stilling, som vi her i Forslaget have givet ham. Vi have gjort en Tilføining til de Bestemmelser, der findes i Lovforslaget, hvorefter Lægen kan forlange, at der skal afholdes et Møde, og kan forlange, at Tilshyret skal føres paa en mere betryggende Maade end hidtil. Jeg synes, det maatte kunne tilfredsstille ham, hvor der er Sundhedskommission. Hvor der ikke er Sundhedskommission, har Udvalget foreslaaet, at der skal vælges 3 Mænd til at føre Tilshyret. Det er allerede berørt, at disse 3 Mænd kunne ikke være mere interesserede i disse Sager i de Tilfælde, hvor der ikke er nogen Sundhedskommission, end hvor der er en Sundhedskommission, og det synes, at Sogneraadet maatte ligesaa godt i disse Tilfælde kunne vælge de 3 Mænd, som vælge Medlemmer til Sundhedskommissionen. Men hvad der er Hovedsagen er, at vi have foreslaaet, at Distriktslægen skal deltage i disse Møder, og at han kan forlange en Gang om Aaret — Andet kan han ikke efter Loven — et Møde sammenkaldt af Sundhedskommissionen eller laf det nævnte Tilshy. Dgaa har han Ret til at føre Tilshy med Meierierne. Det hele er, at der kommer disse 3 Mænd, som tage endelig Bestemmelse i Lægens Tilstedeværelse og med hans Raad, men selvfølgelig saaledes, at der kan klages til andre Autoriteter. Det forekommer mig, at Udvalget er gaaet saa vidt i Imødekommenhed, som det paa nogen Maade er muligt. Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem har Betæneligheder derved, og at han vil komme med mere ideelle Fordringer; thi jeg tror virkelig ikke, at der er noget Ideelt ved, at een Mand skal kunne afgjøre Alting. Hvad Betalingen angaar, da er der jo anset over, at den er for lille, som Justitsministeren har foreslaaet den; men Ministeren har jo selv stillet sine Forslag i Overensstemmelse med Sundhedskollegiet, og hvor imødekommende Landsthinget end er i de Fordringer, der stilles til det af Regjeringen med Hensyn til den Betaling, der skal ydes, vilde det dog være noget ganske sært, naar Justitsministeren foreslaar, at disse Embedsmænd — hvad de jo ere — skulle deltage i disse Forretninger, og at de skulle have den og den Betaling, om vi saa sagde: Den Betaling er for lille, vi ville have, at de skulle have Mere. Vi forstaa os ikke paa den Maade paa, hvad der skal betales, og vi mene ikke, at Udvalget er i Stand til at stille Forslag i den Retning, men hvis den høitærede Justits-

minister skulde mene efter nærmere Overveielse, at den Betaling, han har forlangt er for lille, saa er det naturligvis en anden Sag; saa vil Udvalget tage Hensyn til de Ønsker, der maatte fremkomme. Jeg vil endnu kun gjøre nogle Bemærkninger i Anledning af, at et æret Medlem har sagt, at stensatte Rønder være lig Mul, fordi de være Samlingsplads for Vacciller o. s. v. imellem Stenene. Det er jo muligt, at Vacciller kunne trives paa mange Steder, hvor man hidtil ikke har anet det; navnlig da man ikke vidste, at der eksisterede Vacciller; men det er dog Tilfældet, at stensatte Rønder ogsaa i stærkt bebyggede Kommuner anses for at være et ret tilfredsstillende Afsløb, og de bruges i ikke ringe Udstrækning. Naturligvis kan der være det, der er bedre, men stensatte Rønder kunne sættes saa godt, at de ere ret tilfredsstillende, og finder Tilshyret, at de ere tilfredsstillende, synes jeg ikke, der er nogen Grund for os her i Rigsdagen til at sige, at de ikke maa bruges. Vi bruge dem efter vor Sundhedsvedtægt ude paa Frederiksberg i Øberdelene af Kommunen i ikke ringe Udstrækning; der vilde det være umuligt at ordne det paa anden Maade paa Grund af Afsløbsforholdene, idet Terrænet er saa fladt, at der ikke kan være Tale om at anvende luffede Rønder. Det er ofte Tilfældet her i Kjøbenhavns Omegn, at Terrænet er saa fladt, at de ikke ville give tilstrækkeligt Afsløb. — Med Hensyn til § 5 er det fremhævet, at Bunden i Svinestalden burde være uigennemtrængelig for Fugtighed i alt Fald i nye Meierier. Det har man udeladt; vi have havt Betænelighed ved denne Uigennemtrængelighed. Det er, som jeg tror den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, blevet gjort gjældende, at en fuldstændig vandtet Bund i Svinestalden er ødelæggende for Driften og for Svineavlen. Men iøvnes jeg heller ikke, at det behøver at vække nogen Vængtelighed, at der kommer til at staa i § 5, at der skal være let og sikkert Afsløb overensstemmende med de i de foregaaende Paragrafer for Meierilokaler givne Regler; thi Ingen vil falde paa at sige, at det var et let og sikkert Afsløb, naar der var et Morads eller daarligt Forhold i Svinestalden, saa at Vandet blev staaende og sivede ned. Ligeledes er der bleven gjort opmærksom paa af den høitærede Minister, at naar der i § 8 staaar „vedkommende Læge“, saa var det tvivlsomt, hvilket Læge det skulde være. Men dette Ord er kommet ind derved, at der i Lovforslagets § 9 staaar: „Opstaaer nogen af de i § 8 nævnte Sygdomme i de Støndomme, der levere Mælk til Meieriet, skal al Beveering